

Centralinstitut til Forvaltning af disse Midler. Jeg tillægger det imidlertid megen Værdi, at disse Tyendespareforeninger kan forvaltes gratis og belastes med den mindst mulige Driftsudgift. Men der er et andet Forhold, som det er værd at tage i Betragtning ved Bedømmelsen heraf, og det er, at Tyendespareforeningerne findes ikke overalt i Landet, og deres Midler er af højst forskellig Størrelse. Det ligger vel nær, at jeg her særlig tænker paa Horsens Egnens 1 100 000 Kr.s opsparede Midler. Man vil kunne forstaa, at Horsens Egnens Ungdom, med større Tryghed vil gaa til deres Spareforening med deres opsparede Midler, naar de unge ved, at naar det Tidspunkt kommer, da de vil sætte Bo, saa kan de henvende sig til denne, og saa er de kendte af den. Jeg er ikke vis paa, at de med samme Tryghed vilde gaa til et saadant Centralinstitut, som skulde forvalte Spareindskuddene for hele Landets Vedkommende, uden at der var Sikkerhed for, at der blev taget et forholdsmæssigt Hensyn til de Egne, hvorfra Midlerne er kommet. Det er altsaa ikke nogen Uvillie overfor Tanken om Støtte til „egne Hjem“, som dikterer mig mine Udtalelser men ved Bedømmelsen af dette Forhold vil ogsaa den Side være at tage i Betragtning, som jeg her har nævnt.

Nørskov: Ved Finanslovens første Behandling tillod jeg mig at fremdrage Spørgsmaalet „Egne Hjem“, idet jeg motiverede denne Forenings Virksomhed og slog til Lyd for, at der blev ydet et antageligt Beløb paa Finansloven til Støtte for de unge, der virkelig viste, at de baade kunde og vilde opspare et Beløb til eget Hjem. Det glæder mig derfor, at det højtærede Finansudvalg har søgt Samraad med Ministeren om denne Sag. Jeg kan selvfølgelig ligesom de foregaaende Talere give min fulde Tilslutning til den Tanke, at de unge i disse Aar med Lethed kan samle Midler sammen til egne Hjem. Men vi, der har unge Mennesker i vort Hjem, ved ogsaa, hvor forskellige de er. Nogle bruger alt, hvad de fortjener andre kan samle store Beløb sammen. Jeg har f. Eks. haft en Karl, der i de sidste 6 Aar har samlet et meget betydeligt Beløb sammen. Han har gennemsnitlig kun givet 100 Kr. ud aarlig. Saaledes kunde der sikkert nævnes adskillige Eksempler. Jeg mener, at den Slags Folk bør belønnes paa en eller anden Maade. Samfundet er godt tjent med dem, og de viser, at de vil noget. Naar der nu fra adskillige Taleres Side er talt om Sammenslutning af de to Forenin-

ger „Udvalget for egne Hjem“ og „Tyendespareforeningen“, kan jeg godt give det min Tilslutning. Det kommer an paa, at vi faar Sparsommelighedstanken frem blandt Ungdommen. Hvilken Maade der saa er den bedste, enten at de to Foreninger virker hver for sig, eller at de virker sammen, er et mindre væsentligt Spørgsmaal. Derfor kan jeg godt slutte mig til de Tanker, der er slaaet til Lyd for. Jeg vil haabe, at der maa komme noget virkeligt ud af denne Sag, saaledes at der ved Finanslovens tredje Behandling vil blive stillet Forslag om et betydeligt Beløb til Støtte for unge, der har vist, at de baade kan og vil spare Beløb sammen til egne Hjem.

Mads Larsen: Naar jeg brugte Udtrykket Koncentration, var det ikke ment saaledes, som det lod til, at det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) har opfattet det, men i den Forstand, at jeg fandt det urimeligt vedblivende at have løbende ved Siden af hinanden to Bevægelser, som i Virkeligheden har samme Formaal, om de end maaske arbejder under noget forskellige Former. Det kan dog kun splitte Interessen. Det er givet, at naar man opnaar, at der ydes betydelige Bidrag fra det offentlige Side til de heromhandlede Formaal, bør der være en ensartet Ledelse, saaledes at man fra Samfundets Side kan være saa tryk som muligt for, at Midlerne virkelig anvendes saaledes, som man har ønsket det. Med Hensyn til Administrationen er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs). Ogsaa jeg mener, at Bevægelsen bør finde Støtte hos og Tilknytning til de stedlige Sparekasser. Jeg tror ogsaa, det fremgik af det, jeg sagde før, idet jeg udtrykkelig omtalte Landbosparekassen som Bevægelsens væsentligste Støttepunkt paa Fyn, og idet jeg ogsaa indtrængende appellerede til den sjællandske Bondestands Sparekasse om at vise en tilsvarende Interesse for Sjællands Vedkommende. Navnlig af Hensyn til det sideløbende Formaal, som jeg mener kan tages op gennem disse Foreninger, nemlig Ydelse af Driftslaan i de første vanskelige Aar, efter at de unge har etableret sig, er det ubetinget bedst, at man holder sig til de lokale Sparekasser, saaledes at de Folk, der ønsker at faa saadanne Laan, er kendte af den vedkommende Sparekasse, eller i alt Fald de Mænd, der har været med til at indstille de paagældende til Opnaaelse af Laan til Oprettelse af Landbrug, bærer Navne, som er Sparekassen en Borgen for, at Midlerne virkelig kommer i de rette Hænder.